

בראשית ב, פסוקים ד - ז

הקדמה

שיעור זה יעסוק בבריאת האדם, כפי שמפורט בהרחבה בסיום ימי הבריאה.

מהלך השיעור

ד' אֵלֹהִים תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹקִים אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:
ה' וְכָל שְׂיֵיחַ הַשָּׂדֶה טָרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֶם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר ה' אֱלֹקִים
עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה:
ו' וְאָדָם יִעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשָּׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה:

זה תהליך הבריאה של השמיים והארץ על ידי אלוקים.
כל השיחים והצמחים עדיין לא גדלו בארץ, כי עדיין לא ירדו גשמים,
ולא היה אדם שיעבוד את האדמה.
אדים עולים מהארץ והופכים לעננים אשר מורידים גשמים, שמשקים את כל האדמה
והצומח עליה.

ו' וַיִּצְרֶה ה' אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם עֹפֶר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפֹּחַ בְּאַפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:
אלוקים יוצר את האדם מן האדמה, ומכניס בו נשמה.
מרגע זה האדם חי.

למה נברא האדם לבדו ?

- האדם נברא יחידי כדי שיהיה שלום בעולם. כך לא יאמר אדם לחברו:
"האבא שלי יפה וגדול מהאבא שלך"
- כדי ללמד אותנו שכל מי שעושה רע לאדם אחד מישראל, כאילו הרס עולם שלם.
וכל מי שמציל אדם אחד מישראל, כאילו הציל עולם שלם.
- כדי שכל אחד יבין שבשבילו נברא העולם. בהתחלה נברא העולם - רק בשביל אדם אחד.
ומכאן אנו לומדים שהיה כדאי לברוא עולם שלם עבור כל אחד ואחד ממנו.

(על פי מסכת סנהדרין דף לח, עמוד א)

בראשית ב, פסוקים ד - ז

איך נוצר גשם?

כשהשמש מחממת את המים,
אדים קטנים עולים לשמים, הם מתקררים, והופכים לטיפות מים קטנות -
כך נוצרים העננים.
כשטיפות המים בתוך הענן נעשות כבדות מדי, הן נופלות למטה וזה הגשם.

מילים חדשות

- **טָרַם** - עדיין לא
- **הִמָּטִיר** - הוריד גשם
- **לִנְפֹחַ** - להכניס אוויר לדבר מסוים